

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Ndt/5/2018
Identifikačné číslo spisu: 8617010347
Dátum vydania rozhodnutia: 27. februára 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8617010347.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného P. I. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 27. februára 2018 o návrhu obvineného na odňatie a prikázanie veci inému súdu takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obvineného P. I. sp. zn. 1T/162/2017 sa Okresnému súdu Svidník n e o d n í m a.

O d ô v o d n e n i e

Okresný prokurátor vo Svidníku podal na obvineného P. I. 04. decembra 2017 obžalobu pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., ktorý mal spáchať na skutkovom základe uvedenom v podanej obžalobe. Písomným podaním zo 04. januára 2018 doručeným okresnému súdu 05. januára 2018, ktoré bližšie neoznačil, obvinený prostredníctvom svojho obhajcu postupu orgánov činným v trestnom konaní vytkol rôzne porušenia Trestného poriadku a tieto vytkol aj sudcovi Okresného súdu Svidník JUDr. Štefanovi Bujňákovi. Zároveň poukázal aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 25. októbra 2017, sp. zn. III. ÚS 646/2017, z ktorého o. i. vyplýva, že na rozdiel od okresného a krajského súdu nezistil u neho reálnu existenciu akéhokoľvek dôvodu väzby. Navrhol preto, aby súd v zmysle § 241 ods. 1 písm. f) Tr. por. obžalobu odmietol a vrátil vec prokurátorovi, aby tento vydal pokyn vyšetrovateľovi Policajného zboru na vykonanie nápravy a na preštudovanie vyšetrovacieho spisu spôsobom súladným so zákonom. Zároveň uviedol, že v dôsledku uvedeného ide o vážne vyhrotenie situácie medzi ním, sudcami Okresného súdu Svidník a sudcami Krajského súdu v Prešove, pretože sa vytvorila atmosféra absolútnej nedôvery, ktorá by mohla spochybniť objektívnosť rozhodovania (a každého jedného rozhodnutia) aj keby toto objektívne bolo. Rozhodnutie súdu musí by nielen objektívne, ale takým sa musí aj javiť (obzvlášť v očiach obvineného). Z týchto dôvodov vzniesol námietku zaujatosti voči všetkým sudcom okresného súdu Svidník a navrhol, aby najvyšší súd jeho trestnú vec touto súdu odňal a prikázal ju na prejednanie a rozhodnutie okresnému súdu mimo obvodu Krajského súdu v Prešove. Na podklade skôr uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal či sú splnené zákonné podmienky na odňatie a prikázanie veci, a zistil, že tomu tak nie je. Prieskumná povinnosť najvyššieho súdu bola obmedzená ustanovením § 23 ods. 1 Tr. por., pretože v tomto štádiu

trestného stíhania najvyšší súd nebol oprávnený vec preskúmať zo širších hľadísk ako tomu je napríklad v konaní o odvolaní oprávnenej osoby (§ 317 ods. 1 Tr. por.). Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa. Takýto postup je však výnimkou z pravidla, čo zákon podmieňuje tým, že pre tzv. „delegáciu“ musia byť dané dôležité dôvody. Platná právna úprava nedefinuje pojem „dôležité dôvody“. Význam, resp. dôležitosť dôvodu pre aplikáciu citovaného výnimočného opatrenia na zmenu miestnej príslušnosti súdu musí byť porovnateľný s významom ústavného princípu vyplývajúceho z článku 48 Ústavy Slovenskej republiky, že „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi“. „Delegácia“ sa preto nesmie stať prostriedkom na porušenie práva obvineného na zákonného sudcu, ale ani prostriedkom na to, aby procesné strany určovali, kto bude zákonným sudcom v konkrétnom prípade bez splnenia zákonných podmienok § 23 ods. 1 Tr. zák. Medzi dôležité dôvody tzv. delegácie je potrebné zahrnúť prípady vylúčenia všetkých sudcov príslušného súdu, uskutočnenie spoločného konania, ak boli podané obžaloby na toho istého obžalovaného na rôznych súdoch, poškodeným alebo blízkou osobou vo vzťahu k obžalovanému je sudca alebo iný zamestnanec súdu, na ktorom bola podaná obžaloba, väčšina svedkov, ktorých treba v súdnom konaní vypočúť má bydlisko v obvode iného vzdialeného súdu, čím v prípade delegácie dôjde k urýchleniu konania a zhospodárneniu konania. Ak nebýva alebo sa nezdržiava osoba, ktorá podala návrh na odňatie a prikázanie veci v obvode príslušného súdu, môže byť daný dôvod k delegácii len v tom prípade, že mu nejaká významná okolnosť (napríklad staroba, ťažká choroba, invalidita, starostlivosť o niekoľko malých detí a pod.) bráni, aby sa dostavil k príslušnému súdu, čo bude v praxi celkom ojedinelý prípad. Dôležitými dôvodmi sa rozumejú predovšetkým také dôvody, ktoré zabezpečujú nestranné a zákonné prejednanie veci, náležité zistenie skutkového stavu veci o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a uplatnenie všetkých do úvahy prichádzajúcich zásad trestného konania. Takýto stav v posudzovanej veci nenastal. Z obsahu písomného podania je zrejmé, že obvinený ním namieta procesný postup orgánov činných v trestnom konaní, sudcu okresného súdu JUDr. Štefana Bujňáka a zároveň poukazuje na ním citované uznesenie ústavného súdu konštatuje rozdielny názor tohto súdu na existenciu akéhokoľvek dôvodu väzby. Z vyjadrení sudcov Okresného súdu Svidník vyplýva, že u žiadneho z nich nie sú dané skutočnosti obsiahnuté v ustanovení § 31 Tr. por. pre ktoré by boli vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania. Z obsahu predloženého spisu - opatrenia JUDr. Iva Paradu povereného plnením úloh predsedu súdu zo 16. januára 2018 najvyšší súd zistil, že v posudzovanej veci nariadil, aby vec bola náhodným elektronickým systémom pridelená na prejednanie a rozhodnutie inému sudcovi Okresného súdu Svidník pretože sudca JUDr. Štefan Bujňák sa dňom 12. decembra 2017 vzdal funkcie sudcu. Z rozhodnutia JUDr. Ivana Paradu zo 16. januára 2018 vyplýva, že predmetná vec bola na prejednanie a rozhodnutie pridelená do senátu JUDr. Michala Calku. Z jeho ďalšieho opatrenia a rozhodnutia z 23. januára 2018 je zrejmé, že posudzovaná vec bola v súvislosti s rovnomerným zaťažením napokon pridelená do senátu JUDr. Matúša Tarcalu. Za daného stavu najvyšší súd dospel k záveru, že námietky obvineného samé osebe nezakladajú dôvod na rozhodnutie súdu v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. pretože tie, ktoré sa týkajú postupu orgánov činných v trestnom konaní sa netýkajú sudcov namietaného okresného súdu a v prípade ak okresný súd dospeje ku kladnému záveru o ich existencii bude povinný podľa Trestného poriadku zvoliť postup vedúci k ich odstráneniu. Námietky týkajúce sa konajúceho, už bývalého sudcu JUDr. Štefana Bujňáka nemožno zas automaticky a bez ďalšieho vzťahovať aj na ostatných sudcov tamojšieho okresného súdu, ktorých obvinený ani konkrétne na rozdiel od skôr menovaného sudcu vo svojom písomnom podaní nenamietal. Zároveň je potrebné konštatovať, že rozdielnosť názorov ústavného súdu a súdov konajúcich o väzbe obvineného sama osebe, bez zistenia konkrétnych skutočností na ktoré najvyšší súd poukázal v predchádzajúcej časti tohto rozhodnutia nie je dôvodom na postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por., ako sa toho domáhal obvinený P. I.. Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

